

at Noget vil være vundet ved de Endringsforslag, som de to ærede Herrer have stillet, og §. 3 vil jeg anse for en ligefrem Umulighed. Mener man, at det, som Lovforslaget gaar ud paa, er for smaat og for ubetydeligt, nuvel, saa kan man paa en eller anden Maade tilkjendegive, at man ikke vil have det fremmet. Jeg tror i Virkeligheden, det rører ved Noget, som endog er det værste Punkt at faae afhjulpet, det, som er den mest skrigende Uret, nemlig den, at den Hustru, der er forladt af Manden, og som kæmper selv for sig og sine Børns Eksistens, af Manden skal kunne berøves det, som hun ved sin Vindstibeligbed har anskaffet for sig og sine Børn. Det er det, som ved dette Lovforslag vil afhjælpes, og det forekommer mig er altid Noget, som vi kunne være med til at vedtage.

Summeluhr: Naar den ærede Endringsforslagsstiller bemærkede, at det kunde være rigtigt, at Enhver fik Sit, saa er jeg fuldstændig enig med ham deri, vel at mærke, naar det er den Ustydige, der fordrer Boet opløst ved Stifte; men at den Skyldige paa en uretfærdig Maade skulde kunne tvinge den Ustydige til at dele, er efter min Mening meget farligt, og det vil jeg være med til at værne imod, saa vidt jeg formaar. Det forekommer mig, at min Opfattelse af denne Sag maa være saa klar, at den let maa kunne forstaaes af Enhver, og jeg tror, at vi kunne være sikre paa, at der, dersom dette Forslag vedtages, vil komme en Masse Boer under Behandling.

Winther: Jeg vil blot sige et Par Ord. Det kan meget gjerne være, at de Endringsforslag, som her ere fremskillede, kunne paa den Maade, som er antydet af den ærede Minister, føre til noget Mere og Bedre end det, der kan opnaas ved Lovforslaget, som det foreligger. Men jeg tror, at de, der ønske, at der skal komme Noget som helst ud af Sagen, behøve blot at have lagt Mærke til den Diskussion, som her er falden fra de Herrer Juristers Side — jeg mener ikke fra det ærede Medlem, som er Medforslagsstiller (Hørup), og som ogsaa er Jurist, men navnlig fra den ærede Ministers Side — for at kunne sige sig selv, at, dersom man gaar den Vej at lade Sagen gaa til Udvalg, faar man ikke Noget ud deraf. Da det nu ikke kan negtes, at der kan raades Bød paa en enkelt af de værste Mømpes, som findes Sted ved det nuværende Retshold mellem Mand og Hustru, ved dette lille Lovforslag, forekommer det mig, at man bør stemme for det og altsaa stemme imod de Endringsforslag, som foreligger, overladende det til kommende Tider at skaffe noget Mere og Bedre frem. Vi have jo hørt, at i andre Lande har det foraarsaget stor Vanskelighed at faae Noget frem, ja endog at faae Repræsentationen til at

gaa ind paa Sligt; hvorfor skulde vi saa tro, at det var anderledes her. Det Hele bliver skudt ud i en uvis Fremtid, hvis man ikke tager, hvad der her foreligger, og som jo dog Ministeren har sagt, han vil kunne tiltræde. Naar jeg desuden ser, at den ene Medforslagsstiller er det ærede Medlem for Præsts Amts 2den Valgkreds (D. Christensen), kan jeg ikke negte, at dette for mig er et Fingerpeg paa, at vi ikke skulde gaa den Vej, han antyder. Han har jo selv sagt, at han var en erklæret Modstander af, at der i det Hele taget gjordes Noget ved denne Sag. Det Bedste er altsaa, at vi vogte os for at gaa i hans Fodspor, ellers kunne vi sige os selv, at der Intet kommer ud af Sagen. Med dette Par Ord skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og altsaa at stemme baade imod Henvisning til Udvalg, forsaavidt det Spørgsmaal senere kommer for, og mod Endringsforslagene, som de foreligger.

Forslagsstilleren (Bajer): Denne Behandling har nu været saa længe, at jeg ikke skal forlænge den ret meget. Det har jo i Grunden været en første Behandling af et nyt Lovforslag, og dersom dette nye Lovforslag skulde blive vedtaget, saa vilde det naturligvis være det Nødigste at sende Sagen til et Udvalg, men dermed vilde ogsaa hele Sagen være begravet. Den ærede Ordfører for Endringsforslagsstillerne eller for Forslagsstillerne af det nye Lovforslag undrede sig over, at jeg ikke med begge Hænder greb til, da den høitærede Minister tilbød Forhandling i et Udvalg; men derom behøver jeg ikke at udtale mig nærmere, da jeg jo tilstrækkelig har paavist, at Nedsættelsen af et Udvalg vilde bevirke en Standstning af Sagen. Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem Ret i, at det Lovforslag, som han har foreslaaet, skulde være lige saa let gjenneførligt som det, jeg har tilladt mig at foreslaa, og jeg har heller ikke kunnet opfatte den høitærede Minister saaledes, at dette skulde være Tilfældet. Det er jo aabenbart, at den høitærede Minister har kritiseret det ærede Medlems Lovforslag meget stærkt, hvorimod han, skjøndt han vel ikke idag har udtalt sig videre om det oprindelige Lovforslag, dog i Gjæringen har tilkjendegivet, at han vilde støtte det paa dets videre Vej, hvilket nemlig forekommer mig at ligge dert, at han ved en tidligere Leilighed har stillet Endringsforslag dertil, og at disse Endringsforslag nu ere satte ind i det foreliggende Lovforslag. Hvis det kun gjaldt om Forhandling, saa skulde jeg følge det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup), men det er mig ikke nok. Jeg vil hellere have et lille Strid fremad, end en stor Forhandling, som ikke fører til noget Resultat. Det ærede Medlems Standpunkt synes mig i Korthed kan udtrykkes saaledes: hellere en stor Forhandling end et lille Resultat. Ja, der er ganske vist Tilfælde, hvor man hellere